THE

CEYLON PATRIOT.

JANUARY, 22d, 1864.] PUBLISHED ON FRIDAYS. [VOL. 2d. No. 4.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.

Twenty-four lines and under—*three pence* per line.
Above twenty-four *two* " " "
Half a column—*seven shillings six pence.*
A whole column—*ten shillings*

For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, *one-half* of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than *one shilling.*

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the paper.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

The Annual Meeting of the Jaffna Auxiliary Bible Society will be held in the Court House at Jaffna on Thursday the 28th inst. The public generally are invited to attend and during the exercises of the evening a collection will be taken for the funds of the society.

The Chair will be taken at 6 o'clock, P. M.

M. D. SANDERS,
Secretary.

January 22d, 1864.

NOTICE.

I the undersigned, Soopooromanier Candappasagarar of Nellore, Jaffna, do hereby give notice that I intend to apply six weeks hence to His Honor the Officer administering the Government, to be admitted and enrolled an English and Tamil Notary Public for Nellore and for the District of Jaffna in terms of the Ordinance No. 16 of 1852, clause third.

S. CANDAPPASAGARAN.

Nellore, Jaffna, 21st Jan. 1864.

விளம்பரம்.

இதன்கீழ்க் கையொப்பம்வைத்திருக்கும் சுப்பிரமணியர் கந்தப்பசேகரராகிய நான் ௲அ௱௫௨ம் ஆண்டின் ௰௬ம் இலக்கச்சட்டவோலைச்சட்டத்தின் ௩ம் பிரிவில் விதித்திருக்கிற பிரகாரம் எழுத்துப்பொருத்தத்தினாற் கட்டுப்பட்டிருந்து அந்தப்பொருத்தத்தின்கீழ் முறையாக வேலைசெய்து இப்போ தவணைமுடிந்திருப்பதால் இதனடுத்த ஆறுகிழமைக்குள் நல்லூருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தைச்சேர்ந்த மற்றும்பகுதிகளுக்கும் தமிழ் இங்கிலிஸ நொத்தாரிசாக நியமனம்பெறும்படி தேசாதிபதி அவர்களுக்கு விண்ணப்பப்பத்திரம் அனுப்ப எண்ணங்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை இத்தால் பிரசித்தப்படுத்துகிறேன். சு. கந்தப்பசேகரன்.

யாழ்ப்பாணம், நல்லூர்,
௲அ௱௬௪ம் ௵. தைமீ. ௨௰௧.

The Ceylon Patriot.

THE NEW GOVERNOR GENERAL.

The men that govern us have great power for evil or good. By the example which they set before us, by the laws which they enact, and by the manner of administering those laws, they may either encourage or discourage the growth of what is good in a nation. No enlightened man will be indifferent as to the character of those *in authority.*—Every true patriot watches with jealousy and prayer the doings of the great ones of the land. The influence of those in authority is universally recognized. The empress of the French, it is said gives form and style to the dress &c. of the ladies of Europe; and the Ceylon Maniagar, or Mudaliar has a circle, in which his fiat is law, and his example a precedent for general action. What then may we not expect from the new Governor General, the *Great Queen's* viceroy? There can be no doubt of his being a general favorite both in England and India. The wisdom of the appointment seems to be apparent to men of all shades of political opinion. What is there in this *Ceylon born* man that commands this universal approbation? *Talent,* doubtless he has of the very first order! And *experience* too, both broad and deep: but there is a something beyond these which gives a power to these, and which is, we think the real ground work of the confidence which all men place in him: and that something is, his thorough uprightness, and candid avowal of the rights and liberties of religion and conscience. He is eminently *a safe* man, in as much as he has no Jesuitism, or dodging about him. The following abstract of the substance of a report which he made of things in India, and of the line of policy which the English Government ought to pursue strikingly illustrates the view we have ventured to give of the Governor General's *peculir* excellence.—"The practical measures to be demanded of Government are,"

I. *"Full liberty of conscience, and an equality of Civil Rights for the professors of all religions."*

II. *"No recognition of Caste in public proceedings."*

III. *"No Government Proselytism."*

IV. *"The continued melioration of the Civil and Criminal codes of India."*

V. *"The participation of Christian schools in Government Grants-in-aid for native education."*

VI. *"The removal of the interdiction of the Bible in Government schools."*

VII. *"The Practical and entire disconnection of Government with Idolatrous institutions."*

It is plain, that if these principles be acted out, a great and very beneficent change will soon come over the millions of India. Let all who have a spark of fellow feeling for the Hindu rejoice with us in the fact that Sir John Lawrence is Governor General of India,—and in prayer too, *"That useful lives may be spared."*

THE BIBLE.

We are happy to notice in an Indian Journal that "a Committee has been formed in England consisting of the highest dignitaries of the established Church and a conclave of some of the most eminent men among her clergy, in order to produce a commentary on the Bible, which shall put the reader in full possession of whatever information that may be requisite to enable him to understand the Bible and to supply him with satisfactory answers to objections resting upon misrepresentations of its contents." The cause is said to be the recent attacks upon the standard of Christian Faith by Colenso, the author of Essays and reviews and other writers of that class; and they have awakened the leading men in the high Church to undertake the project.

PEARL FISHERY AT ARIPPOO.

We have seen a Govt. Advertisement under date 8th ultimo, notifying that the Pearl Fishery at Arippo will commence about the 2nd March next, 1864, and the Bank to be fished is the North-West Cheval Paar Bank estimated to contain Oysters sufficient to employ 75 boats for 12 days. "The Fishery will be conducted on account of Govt. and the Oysters put up for sale in such lots as may be deemed expedient."

Mr. Twynam will be the Superintendent of the Fishery this year too. We think the Government Agent of this Province is the right man for the place.

MR. AMPALAWANER.

From the Examiner of January, 13th.

We understand that Mr. Ampalawaner, Commissioner of the Court of Requests and Police Magistrate of Kayts, has been called upon by Government to retire from the Service. It is rumoured that the reason which induced the Government to take this step was the irregularity on the part of Mr. Ampalawaner in the transmission of certain official accounts.

But the Observer says thus: "that Mr. Ampalawaner, has applied for pension. He is in the receipt of £375 per annum; but his successor will be entitled to only £350. It is said that Mr. Ampalavaner was obliged to take this step owing to a charge of carelessness brought against the Department with regard to the transmission of his accounts, and it does not appear that he has exercised a strict supervision over his subordinates."

CRUELTY OF A BARBER.

(From the Trichinepoly Journal.)

We read in the Bangalore Herald that a brutal deed has been committed by a man of the Barber caste on his wife. It appears that the barber's wife went to her sister's marriage and that sometime afterwards, her husband went to the house to fetch her back. For sometime she objected to go with him, but after a little coaxing she was persuaded to return. They got home, took their supper as usual, and then retired to bed; about midnight the cowardly ruffian got up, and tied her hands and feet, then got his razor, and cut her nose and upper lip clean off.

A BUTLER.

A Mussulman butler at Ambrolie poisoned his master by adminstering a cup of tea mixed up with arsenic. Having imbibed the "tea" the master showed symptoms of arsenical poisoning, but recovered under medical treatment.

THE RELIGIOUS DISCUSSION SOCIETY AT WANNARPONNE.

We regret to notice that the Sivite members of this Association seem to grow cold in defending and proving their religion which they have from generation to generation blindly believed as genuine and authentic. The cause which prevents Sivaism from being cannonaded and demolished by the artillery of Christianity in this land, is not so much the metaphysical and hair splitting philosophy of the Hindus, as is sometimes asserted, as their cold-hearted indifference about the all-important concerns of the soul and the way of salvation. This, we believe, has been the case ever since the Protestant Missionaries came to the Province. The society named at the head of this article which at its organization, we hailed, as one tending to create a taste for religious enquiry which, we believe, would result in good, seems now to be affected by the same cause. Mr. Bushnell who stood foremost for the Sivite party, is reported to have crept away. Mr. M—n keeps himself aloof. Messrs. Navalever and Namachevayer as well as the other would be pundits in the District are afraid to approach the battle ground. We think they should either acknowledge themselves beat and *give up their system* as devoid of reasonable evidence to sustain it, or *come forward as men* and give their reasons for still adhering to it. It is quite time that the educated mind of Jaffna should break loose from *error,* and leave that which cannot stand the test of fair investigation, to fall.

CORRESPONDENCE.

THE CENTRAL AND PREPARATORY SCHOOLS, JAFFNA.

Several persons have expressed a wish to be informed as to our course and progress in the Central and Preparatory Schools during the year now past and have also expressed some degree of disappointment at the delayed appearance of the Government Report. I thought it only due to the friends of the institution and those interested in education generally to furnish them with a brief outline of our last year's operations.

At the commencement of the year 1863 the number of the boys amounted to 198. There were admitted during the year 141. Deducting 92 who left before the close of the year there remained a total of 247 being an increase of 49.

Of those who left, it may be interesting to know a large proportion had passed through their course of education and have now entered upon mercantile or professional life. Rather a smaller proportion have removed to a distance. A few being pressed by pecuniary circumstances have left through inability to meet the expenses of their education.

No public examination of the schools generally has been held during the year. The examination instituted by the School Commission have rendered this unnecessary. We were gratified to find at the Local Examination held Dec. 14th 1863 and following days, that 15 of our boys chiefly in the second and third classes presented themselves for competition.

In September the Schools were duly examined by the Government Inspector. Many of the boys in their general studies have distinguished themselves and one or two have been privately rewarded with prizes.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The plan of study which in former years it has been found most beneficial to follow, has, this year also, been adhered to. The same subjects have been allotted to each class from the lowest to the highest, the lowest taking the elements and first principles, the next higher class a wider range and so up to the highest whose duty it is to reach the highest fixed standard. More attention has been paid during the year to a correct pronunciation and easy composition both in the English and vernacular Languages. For attaining proficiency in the first named, a weekly exercise in recitation has been found very successful, and to give a greater facility in composition more attention has been paid and more time devoted to the accurate delivery of the lessons in writing, a good style of penmanship being at the same time required. In addition to their regular routine of duty the teachers assisted by the Rev. Mr. Kilner have interested themselves in delivering weekly lectures upon instructive subjects.

As to the proficiency of the boys we cannot of course anticipate, the Gov. Report now pending. The moral conduct of the boys, we may answer for as having been in the whole very good. No act of glaring immorality has been brought to our notice. Whilst the boys in their literary pursuits have exhibited a cheerful alacrity and praise-worthy diligence they have endeavoured to follow out the principles of true unsectarian morality which are interwoven in all they see and hear and read in our schools. We are also able to report well of the health of the boys. Perhaps this is attributable, under the blessing of God, to the fact that no expense has been spared in making the buildings as commodious and healthy as possible.

Wes. Mis. House, Jaffna, Jan. 18th 1864.

The Principal.

RELIGIOUS AND NATIONAL CUSTOMS.

Being asked the other day "whether tom-tom &c., at the funeral of a native Christian were *heathenish* ceremonies," I felt at a loss for a definite reply. Will you give us the benefit of your local knowledge on this point, and help us to settle what is *heathenish* and what merely *national*?

In the mean time I beg to offer a remark or two on the point. In order to distinguish between what is *national* and what is *heathenish*, I suppose by the latter term we are to understand *religious* according to heathenism. If I am right, then the question narrows itself thus:—"What is the difference between a *national* custom and a *religious* one?" Or if you please, still more simply does it resolve itself into "what national customs *are* taught by the religious shastras of Hinduism, and what national customs *are not* taught by those shastras?"

This is not a mere play on words, much annoyance to the feelings of Europeans may be prevented and much, that is in itself innocent, may be rescued from the condemnation now heaped upon it, by a fair and full investigation and settlement of this matter.

My humble opinion is, that whatever is *not* taught by the Hindu Shastras;—and whatever has no connection with the worship of the gods *cannot* be called *Hinduism* in the religious sense of that word:—and when the people generally practice such custom I should call that a national custom as contradistinguished from a religious or Hindu custom.

Yours,

QUERIST

To the Editor of the Ceylon Patriot.

SIR:

In perusing your paper as I do with interest, and especially that containing the letter of your Trincomalie correspondent, I find certain terms used by him which I as well as the majority of your readers would consider objectionable. I am sorry to remark the misapplication of the term "Eurasian," I dont think the Trincomalie correspondent was present on that occasion, if so, I would ask him were there only Eurasian gentlemen and natives? if the answer be in the affirmative I will at once conclude that the Trincomalie correspondent is quite ignorant of the term. I readily admit in saying that there were Eurasians, but on the other hand I disagree in saying that there was "a great crowd consisting of Eurasians and natives." Let the Trincomalie correspondent take care not to send in any articles to the public Press before he is quite sure of the propriety of the terms used by him.

Yours truly, No EURASIAN.

From our Pt. Pedro Correspondent.

Sir:

Recurring to my usual task with much pleasure, I have to acquaint you that the Judicial Department has attracted the public attention. Suitors hasten to the Court with anxiety to enter their *punctual* appearance and cases are disposed of diligently and ably by our Magistrate. Arrears are being cleared with activity.

Our Port which formed a prolific source of news wears every feature of liveliness. Vessels have left our shores coastwise, taking Onions, Chillies, and Timbers to Colombo and Trincomalie.

The Shroff who was absent on sick leave, has resumed his duties, and our busy Subcollector anxiously waits for the change of the Monsoon, which will keep him engaged agreeably.

The Resident Missionary is actively superintending the erection of a commodious School room, which will be completed pretty soon.

Recently there has been an addition to our English community residing in our little Town—Captain Trydel and his family, have become the agreeable guests of our Magistrate, enjoying a leave of absence, and breathing the salubrious air of our Port.

The people of Vadamoratchy thirsting as they do after litigation, are anxiously and impatiently waiting for the appearance of the Deputy Registrar of lands, among them to prefer their antagonistic claims which no doubt, will supply ample work to the Rigistrars, Arbitrators Proctors, and Judicious functionaries.

HOW POPERY ACTS WHERE POPERY HAS POWER.

" A young Jewish girl, of about 10 years old ran away from a house, last July, in which she had been serving and where she had been ill-treated. She was crying in the street when a lady met her, and enquired the cause of her distress. She told it, and the lady then asked her to come to her house,, instead of which he led her to an Institution for Catechumens. Here the young girl was pressed to become a convert to Roman Catholicism. She refused with tears and outcries. It was in vain that her parents when they were apprised of the fate of their child demanded. her restoration. They then applied to the president of the Jewish congregation, and he sent a deputation to the Pope To their request that the child might be restored to its parents and that he would not allow a repetition of the Mortara transaction, the Pope appears to have replied (and the accuracy of the language ascribed to him is guaranteed to us)

Your petitions cannot alter the decisions of my conscience. Consider that your destiny is in my hands.

The girl has been baptized in spite of the desparate opposition made by her parents "

This is a quotation from a reliable periodical just come to hand from England What would our Jaffna young ladies think of being thus eloped with? And what becomes of the talkative Father Bonjean's talk of *Civil liberty*? Thank God *we are not* in Rome! Yours a Protestant.

HEADMEN.

Sir:

The Government Agent is yet busy in appointing Headmen. Having filled up the vacancies of headmanship at Chavagacherry, the Agent had next been at Nellore where he surprised the people with regard to the appointment of a Notary to which you alluded to in your last. Indeed the elevation of a gold-smith from the anvil to the dignity of a Notary, opens a newpage in the history of Jaffna. We are happy to chronicle this change, since it tends to confirm the people in their surmises that the cions of nobility give place for the virtuous and talented, in the English Government; and moreover such as the above proceeding breaks through the shackles of caste prejudices which more than any thing else, disturb the peace and retard the progress of the county in civilization and enlightenment. Unlike the cases in more enlightened countries the vocation of every class of people in Ceylon gives it a caste which precludes it from social dealings with another.

On Monday last he went to Valegamoe North where he made some choice appointments, but in others he seems to have failed to hit upon the deserving individuals. The Odiarship for Oodoville has been conferred on the right person Mr. E. Carpenter, but the post of Vedahn on a g—r who could hardly exercise any control over the people. I really do not know whether this Cincinnatus could ever learn the duties of a Police headman. The appointments for Changovale and Canthero-dy are sad mistakes deserving perhaps journalistic animadversions.

Oodooville, 21st Jan. 1864. *An Observer.*

THE MEDICAL DEPARTMENT.

To the Editor of the Patriot.

Having in view the recent appointments and promotions accorded to certain class of the community, I am led to enquire whether the students of Dr. Green, have had a just quota of encouragement by the Government. I carefully ran over the pages of Mr. Fergusson's Ceylon Directory as well as the Government Calendar to find how many of this physician's students, are in the Government employ; but failing to find more than a few stray individuals who too are in the provisional Department, I sat down to think what could be the cause that bars their appointments to high offices. Indeed the reason cannot be with the tutor. Either they are wanting in general abilities or the heads of the Department, in the Government, being prejudiced against them extend not the same privileges to them as they do to others. Which of these are to blame I leave the parties concerned and the public to answer. I have also to add that if there is a strict rule laid down by the local Government that diplomatic students of Calcutta alone are entitled to the recognition of the Government, it behooves the aspirants to betake themselves to the "City of palaces" in order to qualify themselves to the reguired standard. But if there are students who could cope with the diplomatic doctors and credibly stand the test of an ordeal, I believe Dr. Charsley or any other principal Civil Medical Officer on whom the duty rests, would do justice to bring such students on a par with the Medical Assistants as he has kindly done in the case of Mr. Ira. Gould.

Pro bono Publico.

Jaffna, 21. Jan. 1864.

THE JAFFNA NATIVE EVANGELICAL SOCIETY.

The seventeenth semiannual meeting of this Society was held yesterday at about 10 o'clock A. M. at Batticotta and the exercises of the meeting were as follows.

Mr. J. R. Arnold, the president taking the chair, the meeting was commenced by singing a hymn.

Mr. S. Moody read the 60th Chp. of Isaiah and a prayer was offered by Rev. M. Cornelius.

A Report of the last annual meeting was read by Mr. J. Page, the Secry. and approved by the members of the Soc. Also the Secry. read a Report of the work of the Society for the last six months.

Mr. J. P. Cooke, the Treas. read a Report of the income and disbursements of the Soc. during the last six months,—the former being only £24-10-0 and the latter £33-16-0, the Soc. is in debt to the Treas. in the sum of £9-6-0.

The President remarked that there is not any possibility of receiving the subscribtions for the ensuing quarter before its close and there should be £15 on hand besides paying the debt of £9-6-0 to carry on the work for the next quarter.

Then the meeting was addressed by Messrs. J. S.Tappan and G.W. Underwood and a song adapted for the occasion was sung by Mr. Joshua.

After the meeting was refreshed by the melodious music of the singer it was addressed by Messrs. T. Stockton and N. Niles and a hymn was sung.

The meeting was then addressed by Rev. F. Asbury, Mr. S. Buel and Rev. L. Spaulding and a few remarks were made by the President.

The meeting was closed by singing the doxology and pronouncing benediction by Rev. M. D, Sanders.

The addresses were very interesting and of an animated nature. J. F.

I am very anxious about the financial circumstances of the said Society and I ask are there not any benevolent hearts among the readers of your paper who would help the Society at this crisis by liberal donations? *Do make* a few suggestions to them on the subject. I am Yours

Jan. 22nd. 1864. J. F.

POETRY.

LINES.

BY MISS ELIZA COOK.

The mind, the great, the mighty mind
Now soars and leaves all earth behind,
To claim its kindred with God;
And now sinks down on flagging wing,
Till man becomes the meanest thing
That walks the sod.
The form, the upright, beauteous form,
Towering like light house, mid the storm,
Now stands in wond'rous power and grace;
Anon, the shrivelled angled bones,
Crazy and warped as old grave-stones,
Are all we trace.
The hand, the strong, the ruling hand.
That piles the pyramids on land,
And builds what tempests fail to break;
With palsied trembling holds the staff,
While rosy children gaze and laugh,
To see it shake.
The voice, the deep, the full, firm voice,
That swells to threaten, or rejoice
In pompous oath or revel shout;
Is now so mumbling, thin and week,
We wonder what the garrulous squeak
Is all about.
O man! when thou art getting vain
Of courtly rank, or treasured gain,
Just turn towards the cypress tree;
"Ashes to ashes," form the prayer;
And yellow skulls are crumbling there
Where thou shalt be!

Contributed by "Gamma.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

LIFE AND LABOURS OF THE JESUIT MISSIONARY FRANCIS XAVIER

(Continued from page 11.)

Mr. Venn, next observes, " we now enter upon a review of the Missionary career of Francis Xavier in the East. His labours extended over ten years and a half, from his arrival in India May 1542, to his death on the coast of China in December 1552."

Xavier left Europe in April 1541, having just completed the 35th year of his age. The fleet consisting of 6 ships wintered in the island of Mozambique: where they spent 6 months.—At Socotra, Xavier strove to benefit the ignorant Christians whom he found there and baptized many of their children." Having by attempting to baptize the children of a Mohammedan women, whom he met on the road one day, raised a storm which led the christians, there to determine, that *no Saracen should ever be allowed to be baptized!* Xavier embarked with the Viceroy and proceeded to Goa which place they reached May 6, 1542. The writer remarks that Xavier's first impressions of Goa were very different from his anticipations. "He found Goa a fair and flourishing city—the inhabitants, Native and European, all Christians! As the natives who lived in the Portuguese settlements were required, *as a matter of course* to be baptized! there was also a large number of a mixed race; for it was a part of the Portuguese policy to encourage marriages between the European and the native races, with the view of providing a nursery for their army and navy. When Albequerque first took Goa he caused a number of heathen women to be seized and baptized, and married to his soldiers." There was little scope therefore for the Missionary zeal of Xavier at Goa.

Xavier took up his abode at a hospital, and spent the whole day in receiving confessions—in preaching, in catechizing the young" &c. With respect to a large college which was established at Goa for the education of a hundred baptized heathen youths, Xavier writes,—"The Viceroy has gained many signal victories over the heathen, with whom he is continually at war. He attributes his success to his having founded many religious houses. He therefore designs to make this college more magnificient than all other religious buildings in India, in the hope that his army will gain still more brilliant victories than ever over the natives!"

Mr. Venn adds, " it is important to notice these facts which show how far the missions had advanced in India before Xavier's arrival."

" Xavier at once set his heart upon making this college a Jesuit establishment; and by the authority of the Viceroy he wrote to *Ignatius Loyola* to send him over three or four able associates, to be placed at the head of it."

It is clear, from Xavier's letters that his experience of the Goa native priests was very unsatisfactory. The only one of the class singled out for special mention was one whom he cited to appear before the Bishop of Goa to answer for his conduct as a " *kinderer of the Gospel.*'

" The Viceroy took advantage of Xavier's influence with Ignatius to supplicate from the Pope a variety of superstitious favours such as privileged alters and indulgences for the Viceroy himself and his wife."

" Xavier had allied himself with kings and Viceroys in his missionary character, and was made to suffer the penalty, by becoming an agent in a pet scheme of *Don Alphonso Soza*. Xavier mentions this scheme thus,—' I am now going. by the commission of the Viceroy, to a certain region where there is hope of making many Christians.' —Where was that happy land? " that region was the pearl fisheries east of Cape Comorin '—the following is Xavier's description of things as he found them in this new region of success.

" The Viceroy marvellously supports and cherishes these Neophytes. A short time since he gave them help when they were oppressed by the Saracens. They are for the most part fishermen, and reside on the sea shore and support themselves and their families by their occupation, chiefly in pearl fishing. The Saracens had lately deprived them of the boats they had used in fishing. As soon as the Viceroy of India heard of this he went himself, with a powerful force against the Saracens, and made a great slaughter of them and seized all their ships.

"He restored to the richer Neophytes their own vessels and gave to the poorer among them the Saracens' boats. Thus he enhanced a signal victory by an act of large liberality: for as he had received Divine aid in his victory &c he wished the Christians to share with him its happy fruits. The Saracens are utterly prostrate and broken: not a man of them dares lift up his eyes. Their chiefs, and all amongst them capable of resistance are slain. Hence the Neophytes love the Viceroy like a father, and he considers them as his children. I cannot describe the earnestness with which he commended to me this new vineyard of Christ." What would Father Bonjean not write were the Church Missionary of Jaffna to send home such a report as this?

Tursellinus gives the following account of the conversion of these *Paravers*. Being oppressed by the Mohammedans they sent a deputation of their tribe to Cochin, with an offer to turn Christians if the Portuguese would deliver them from the oppression of the Mohammedans. The offer was accepted by the Governor of Cochin and by the Viceroy, who undertook the secular part of the agreement, while Michael Vass, the Vicar General residing at Cochin, managed the spiritual part of the affair by baptizing the members of the Deputation and sending priests to the Fishery Coast, who he says, baptized 20,000 and then left the coast.

Such, says Mr. Venn, " was the sphere of labour to which Xavier was destined to devote his first energies. In a Missionary point of view, he was set to build upon another man's foundation. In a political view, he was set to secure to the king of Portugal the monopoly of a lucrative Pearl Fishery-" Xavier with some natives trained at Goa, who could speak the Portuguese and the Tamil languages proceeded to the Fishery. Here he laboured a year. It is interesting to know how *he* worked in Mission matters. From his own letters we learn that Xavier, immediately upon his arrival set to work to have the Creed, the Lord's Prayer, the Ave Maria and the Decalogue translated into the vernacular. *He then committed the translations to memory.* Four months were occupied in this work." And yet Xavier could count the converts by hundreds as the result of this mechanical sort of operation. Hear his own words, —" How great the number of those who are gathered into the fold of Christ you may learn from this, that it often happens to me, that my hands fail through the fatigue of baptizing; for, *I have baptized a whole village in a single day.*" Now to estimate this success it must be borne in mind,—" That Xavier is speaking of certain villages inhabited by those who had entered into a profitable alliance with the Portuguese *on condition of embracing Christianity*". Again, and quoting his own words, "I appoint all to assemble on festival days, and to chant the rudiments of the Christian faith; and in each of the villages I appoint a fit person to preside. *For their wages* the Viceroy, at my request, has assigned 4000 gold fanams." Mr. Venn subjoins, " the expenditure of 4000 Rupees in 30 villages would easily secure the attendance of the inhabitants to go through their recitation, at the sound of Xavier's bell. Xavier had not mastered the language sufficiently to be understood after two years' residence, —under date August 21–1544 he writes: " here I am almost alone from the time that Anthony remained sick at Manapar; and I find it almost inconvenient position to be in the midst of a people of an unknown tongue without the assistance of an interpreter. Conceive, therefore, what kind of life I live in this place, what kind of Sermons I am able to address, to the assemblies, when they who should repeat my address to the people *do not understand me nor I them!* I ought to be an adept in dumb show!"

" There is, says Mr Venn, reason to doubt whether Xavier's Catechumens understood so much as the meaning of the words put into their lips; for after all the baptisms recounted above, Xavier informed Mansilla that they had mistranslated the very first word of the Creed; and that, instead of the word " I believe" — they had been using the expression " I will!" Alas! Alas! and this man is held up as our model. J. K.

SPICY BREEZE FROM CEYLON.

Mr. Punch's Colonial connections are ramifying so enormously that he is thinking, of appointing a Colonial editor. (To prevent disappointment, no Grey, Elliott, or Irishman need apply.) From Her Majesty's Fifty Colonies he receives an amount of correspondence which he begs hereby to acknowledge, and friends at a distance will please accept this intimation. He is obliged to keep his geographical map constantly turned on, he can tell you, especially when the Australian mails come in. However, he is equal to the occasion, and has made such proficiency that he is quite confident that Melbourne is not in Tasmania, a point on which he should be sorry to examine a good many Members of Parliament.

Well, talking of Colonies and examinations, a Cingalese friend —(won't he stamp when he reads this—we mean a friend in Ceylon has sent him an extract from a report of the Central School Commission, for that interesting island, over which the spicy breezes blow soft, and where every prospect pleases and only man is vile, according to Bishop Heber. This extract purporteth to give some of the answers of the best candidate out of twenty-six who underwent examination in Ceylon. When Mr Punch recollects the awful problem set for our unoffending Indian fellow-subjects by Sir Charles Trevelyan, to which Mr. Punch adverted the other day, it comes to his mind that he should like to hear a competition Wallah upon these responses.

'Longitude are lines which divides the earth into several spaces."

We consider this rather a good shot, and would respectfully offer Mr. Cox, of Finsbury five minutes (Pinnock left alone) to write a better answer.

"Grammar teaches us the art of speaking and reading, and of the proper manner which they undergo."

'Undergo' is not a bad word. Because it shows that these poor young fellows in Ceylon feel this persecution of being compelled to submit to the arch-tyrant, L. Murray. Their allegiance is decidedly imperfect.

"Peter the hermit 'was a pilgrimage and he use to go to the holy city every year to worship since he thought there his prayers would be more certainly excepted."

Very near the mark again, and we request penny-a-liners, who criticise a singer by saying that they were 'delighted to hear her eliminate fresh beauties from the favourite air of.' &c., not to turn up their phonographic noses.

'Before Bacon the people of England were not so acquainted with the subject, because this was first man who taught the people how to do it.'

"(The above is tendered as a 'short sketch' of the history of Bacon, and is all that is said upon the matter.)"

And quite enough too. All that most English people know concerning Bacon is that he lived about the time of Elizabeth, is thought to have written Shakspeare's plays, and said that knowledge is power, which he never did say. Yes, some folks think he invented a *New Organ*, for which they dont thank him.

'Milton was a poet who lived in the present century, and who has been very much esteemed by a many people for being an excellent poet.'

So he was. Will Mr. Masson say that he was not an excellent poet? We consider him an uncommonly excellent poet. As for the 'present century'—he lives in every century, he was not for an age, but for all centuries.

'In answer to the question 'What changes have recently taken place in the territorial extent of the Austrian empire?—one writes, 'the change of monsoons and weather has recently taken place in the territorial extent of the Austrian empire.'

Quiet right. 'Monsoons' is only a slip of the pen for 'Mossoos,' and the writer was evidently aware of the complication of French relations with Austria. The last extract we shall offer is this:—

"A simple historical allusion in a well-known" poem by Tennyson,—where the 'oak' is spoken of.—

"Wherein the younger Charles abode
Till all the paths were dim
And far below the Round head rode,
And humm'd a surly hymn."

Is thus explained by one of the very best of the candidates:-

'This allusion is referred to Milton. He was honored by England, and he was dear to England, as an oak-tree was. He is said to have lived in the reign of young Charles in an age when literature had not flourished much. He is said to have sung hymns in the road Roundhead.'

We consider this a brilliant and beautiful answer, and one which resembles the celebrated note on Shakspeare, which another annotator, in an ecstacy of admiration, declared had placed his predecessor on a level with the author. We have no doubt that the Ceylon candidate is quite right, and that Mr. Tennyson did mean Milton. He was notoriously fond of music, therefore might have hummed hymns, and his ill success in the matrimonial line makes it very probable that he could be surly on occasion. We firmly believe that he did live in the reign of Young Charles, though it was not Young Charle's fault that his living was not rather briefly put an end to. The 'Road Roundhead' gives us pause; but there is a Cromwell Road at Brompton, and we are not to reject an original surmise merely because it is new to us, or what would become of commentators generally?

On the whole we see no reason to be dissatisfied with the progress made by our young friends in Ceylon, and if the following remark, which our correspondent also sends, be applicable to the youth of that island, we know another island (not a thousand miles from any place which is only nine hundred ninty-nine miles distant, to which the remark would also be applicable, and as the Christmas holidays are coming, parents and guardians will have an opportunity of testing the truth of the allegation.

"The youth of this country, as a rule, have excellent memories. They are able to retain for a short time any amount of multiplex and (to them) almost unintelligible sounds. These they are able to repeat more or less accurately, when ever a corresponding set of familiar sounds, in the form of a question is employed to awaken the required train of associations."

Punch.

GRAVE AND GAY.

A Stroke of Business.—It is told of a well-known American map-agent out here that, on a recent trip in the interior of the Island, he was attacked by highway robbers, who demanded his money. Being more prudent than to carry money in the country, they failed in making a haul. " But," said our Yankee, "I have some splendid maps of the Island along with me, which I would like to show you;" and in a twinkling he was off his horse, and a map stuck up on a pole, and explained it so effectually that he sold each of the banditti a map pocketed the money, and resumed his journey, better off for the encounter.—*Harper's New Monthly Magazine.*

A Happy Release—Good old Deacon A———, having occasion to spend a night at an hotel, was assigned a room in which there were single beds, two of which already contained occupants. Soon after the light was extinguished a man in one of the other beds began to snore so loudly as to prevent his falling asleep. The Tumult increased as the night wore away, until it became absolutely fearful. Some two or three houres after midnight the snorer turned himself in bed, gave a hideous groan and became silent. The Deacon had supposed the third gentleman asleep until, at this juncture he heard him exclaim, "He's dead! thank God! He's dead!"—*Harper's New Monthly Magazine.*

Comfort and Economy in Smoking.—A correspondent of the *Manchester Examiner* has made a discovery which will greatly promote comfort and economy in smoking, the result being achieved by a simple plan of keeping the tobaco-pipe cool. His instructions are—Take a piece of sponge three quarters of an inch square (in a dry state) make a small hole through the centre then steep it in water until it becomes distended. Squeeze the water out, and put the stem of the pipe through the hole until the bowl comes in contact with the centre of the sponge. Charge the pipe, and fill the sponge with the cold water; then commence smoking, and it will be found that a saving of 25 per cent in tobacco is effected, with an improvement in the flavor

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்காபிமானி.

ஆஅளசுசம் ௵. தை மீ ௨௨ ௳.

அறிவித்தல்.

மட்டக்களப்பென்னும்நாடு இற்றைக்குப் பத்துவருடத்திற்குமுன் இருந்தநிலைமைக்கு இப்போ அதிகம் சீர்திருத்தமாய்விட்டதாகக் காணப்படுகுது. சீர்திருத்தமானதுமாத்திரமல்ல இவ்வூரில் குடிசனங்களும் பொருள்நன்மைகளை அடையத்தக்க சிலபல வதுசரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இது வெல்லாம்இவ்விடத்துக்குடிஸ்திநிக்குரீதவானுகிய Mr. Birch) என்பவரால்தான். (Mr. Birch) துரைஅவர்கள் வில்லுக்கட்டுவேலையை நிறைவேற்றி அதினால் சனங்கள் வேளாண்மையை மகிழ்குண்டிப்போக்காலத்தும் குறைவானகாலத்தும் விளைவிக்கிறதினால் சொல்லமுடியாத ஒரு நயம் சனங்களுக்கு உண்டாயிருக்குது. இதுபோலான நன்மைகளை ஊருக்கும் சனங்களுக்கும் செய்ததுமாத்திரமல்ல எல்லாத்திலும் பிரதானமான ஒரு நயம் ஊருக்குண்டாயிருக்குது. ஏதெனில் துட்டர்களுடையகைகளெல்லாம் கட்டப்பட்டும் மனமெல்லாம் அடக்கப்பட்டும் நல்லோர்கள் இடைஞ்சலின்றிநடந்து நன்மைகள் விழங்கவும் வளரத்தக்கவே இடமுமாய் இருக்கப்பட்டன இதுவெல்லாம்(Mr. Birch) துரைஅவர்கள் இந்த ஊருக்குவந்ததின்மேல் உண்டாகிய ஓர் நன்மை பிரதானமாய் இவருடைய பேர்நாமத்தைக்கேட்கிற அளவிலும் பொல்லாதவர்களிடமுண்டாகின்ற துற்குணங்களெல்லாம் அகன்றுபோகிறதாகச்சிலபல அத்தாட்சிகளினால் அறிந்தேன். பிரதானமாய் இவர் இந்தவூருக்கு வந்ததின்மேல் கொவறணமேந்தாருக்கு மாத்திரமல்ல குடிசனங்களுக்குமுண்டாகிய நன்மையும் பலனும் அதிகமென்பதை இத்தால் விளம்பரப்படுத்துகிறேன்.

(Mr. Dyke) துரைஅவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைத்திருத்தியது போல கொஞ்சம் முன்பின்னாக இவரும் இந்த ஊரைச் சீர்திருத்தமாக்கி ஊருக்கு அவசியமான நன்மைகளையும் செய்துவருகிறார். இதுகாரியங்கள் தங்கள் புதினத்தில் போடுஞ்சிலவு கட்டாயமாய் அனுப்பிவைக்கிறேன். A. M. Canapadypully.

☞ மேலேக்கடிதத்தில் உள்ளவைகள் விளம்பரமோ புதினமோ என அறியாது எழுதினதற்காய் கடிதன் வரியொன்றிற்குஇரண்டுபென்சு தெண்டமிறுக்கத் தீர்வையிடுகிறோம். இல. பத்.

அம்மைஆஸ்பத்திரி.

இந்த ஆஸ்பத்திரியின் பராபரிப்பு மெஸ்தர் போன் உலகசேகரம்பிள்ளையில் வந்ததற்காய் மிகவுஞ் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள துன்பக்காரருக்குப் போசனம்முதலியன சரியாய்க் கொடுபடுகின்றதோவென்பதை இவர் பலவகையாய் ஆராய்ந்து ஏதொருகுறைவின்றித் துன்பக்காரருக்கு வேண்டிய யாவையுந் தன்னாற்கூடியமட்டாய்ச் செய்துவருகிறார். இந்த ஆஸ்பத்திரியில் வரும் பெண்களைப் பராபரிக்கும் நோக்கமாய் ஒரு மனுஷியை எங்கள் ஏசன்றுத்துரை நியமனஞ்செய்திருந்தார். அந்த மனுஷியை இப்போ நிறுத்திவைதத முகாந்தரம் ஏதென நமக்குப்புலப்படவில்லை.

கோட்டில்நின்று கொலைசெய்யப்பார்த்தல்.

மார்கழி மாதம் ௨௩ தேதியிலன்று மித்திலக்ஸ் இல்கூடின சுப்பிரீங்கோட்டில் கென்றிமூலேறு என்பவன் களவுகாரியத்தில் குற்றவாளியாய்க் காணப்பட்டான். யூரித்துரைமார் அவனைக் குற்றவாளியெனச் சொன்னவுடன் பதியற்காரன் சாக்கிலிருந்து இருபுறமுங் கூராயிருக்கும் ஒரு இரும்புத்துண்டையெடுத்துக்கொட்டூடென்னும் சாட்சிக்காறன் ஒருவனுக்கெறிந்தான். அது தற்செயலாய் அவனில்படாது எறிந்தவன் நின்றவிடத்திற்கிருபதடிக்கப்பாலிருந்த சாளரவாயிலொன்றிற்பட்டு அதினன கண்ணாடிகளையும் உடைத்து சுவரிலும் மூன்றேகால் இஞ்சு தாழ்வுக்கு ஒரு குழியையும் உண்டாக்கிற்று. மதியற்காரன் ஆறு வருஷத்திற்குப் பரதேசத்திற்கேற்றப்படும்படி தீர்வையிடப்பட்டான்.

றேயில்வேகோம்பனியார் இறுத்ததெண்டம்.

வடமேற்கு றெயில்வேகொம்பனியாரது அம்மினிபஸ் என்னும்பண்டியொன்றில் "விருங்கில்" என்னும் நாமமுள்ள ஓர் வாலிபன் திப்பக்றன்நகரத்திற்கும் வேலிப்பாலத்திற்கும் இடையே போம்போது தபால்பண்டிக்காரனும் இந்தப்பண்டிக்காரனும் பந்தையத்திற்குப் பண்டிகளைச்செலுத்தினார்கள். கடைசியாய்ப் பண்டிக்காரன்பக்கத்திற்றுப் பண்டியைக்கொண்டுபோக பண்டி குடைக்கொண்டது. அதிலேறிப்போன விருங்கில் பணிபவிழுந்தான். மூளையிலும் முன்னெலும்பிலும் சேதமுண்டாயிற்று. இதைக்குறித்த வியாச்சியம் "குவீன்ஸ் பெஞ்சு" என்று இங்கிலிசில் அழைக்கப்படும் இராணிநாயகியாரின் நீதித்தலத்தில் விளக்கப்பட்டது. நஷ்டமடைந்த வாலிபனுக்கு இரண்டாயிரம் பவுன் தெண்டமிறுக்க அக்கோட்டார் தீர்ப்புச்செய்தார்கள். அப்படியானால் நமதூரில் கட்டளைச்சட்டத்திற்குமாறாய் மாட்டுவண்டில்களில் ஏறியிருந்து அச்சபயமின்றி நடுதெருவாலே முட்டாள்த்தனமாய்ச் செலுத்துபவர்களுக்கு எங்கள் மஜிஸ்திரேத்துமார் தெண்டம் விதியாதிருப்பதென்ன?

பாப்பியக்கோவைச் சிரேஷ்டமேற்றிராணியார்.

கோவையிலிருந்து ஆட்சவிசப்புவென்னுஞ் சிரேஸ்டமேற்றிராணியொருவர் சென்றமாசம் ௨௧ தேதி இரவு சென்னபட்டணம்வந்து சேர்ந்ததாய்க் கேள்விப்படுகிறோம். இவருக்கு வயசு ௭௦ பட்டுக்கிருக்குமாம். இவருடன் ஒரு இங்கிலிசியக்குருவும் இரண்டுகோவைக் குருமாருங் கூடிவந்தார்களாம் இவரொருபுடுத்திக்கேசுகாரனுக்கும். இத்தாலியர்போகக் கோவைக்குருமார் வருகிறார்களெனக் காத்திருக்குமனேகர் "சவுக்கடிப்பட்டானுஞ் சந்தேகந்தீர்ந்தது போதும்" என்றபார்ப்பானைப்போலச் சொல்லித் தங்கள் சங்கையைத்தீர்க்கவிதுவேசாலம்.

ஏதொருமார்க்கமுமின்றிக் கண்டபடிநடக்குங் கரவெட்டியார் இவர் இலங்கைக்குவரும்போது அவரைத்தரிசித்துத் தங்கள்சங்கையையுந் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுகிறோம். குருமார் மேற்றிராணிமார் வரும்போதே நமதூரில் பாப்பியர்போடும் ஒருபந்தும் வெடிச்சத்தமும் மற்றும் வைத்தியங்களும் விபரிக்கவரிதானதெனக் கண்ட எவருஞ் சாட்சியிடுவார்கள். அப்படியானால் "கல்யாணவீட்டிலழுபவன் செத்தவீட்டைக்கண்டால் ஏதுசெய்வான்" எனப் பென்னம்பெரிய விசயபுவரக்காலும் நமதுபாப்பியர் என்னென்னவைத்தியங்களைத்தான் செய்வார்களோ நாமறியோம்.

கற்குத்தாவின் அத்தியட்சர்.

முழு இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்குங் குருசிரேஸ்டரான கற்குத்தாவின் அத்தியட்சகுரு இலங்கை பம்பாய்முதலியவிடங்களைத்தரிசித்தார். சென்றமாசத்தில் பம்பாயில் ஐந்து அத்தியட்சகுருமார் சந்தித்தார்களாம் இவரது தெய்வபக்தி ஆழ்ந்த அறிவு போதிக்குந் திறமைகண்டு கேட்ட எவர்களாலும் மெச்சப்பட்டது இவரைத் தரிசிக்க இவரதுபோதனையைக் கேட்கவானபாக்கியம் நமக்கில்லாதுபோனதே மிகுந்ததுக்கம்.

கடிதவுத்தரம்.—"தம்பிமாணுக்கன்" "ஓர் கிறிஸ்தவன்" கடிதங்கள் கிடைத்தது. கொச்சியாலும் மலையாங்கரையாலும் வந்த இரண்டு கடிதங்களைப் பெறறோம். இக்கடிதங்கள் தமிழ் மலையாளம் சமஸ்கிரதம் முதலிய மூன்றுபாஷைக்கலப்போடு நாம்வாசித்து மட்டிடக்கூடாவிதமாய் வரைந்திருக்கிறதால் நாமக்கடிதங்களை ஏதுஞ்செய்யக்கூடவில்லை. அவைகளை வாசிக்கக்கூடியவொருவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிறாரெனக் கேள்வியுற்றோம் அவரவைகளைத்திரும்ப எழுத உதவிசெய்தால் அவைகளைக்கவனிப்போம்.

பொய்க்காலொன்றில் புதையலெடுத்தல்.

ஒற்றைக்காலைமாத்திரமுள்ள ஒருவன்பிரான்சில்மரித்தான். அவனையடக்கஞ்செய்தபோது அவன்பாவித்த மற்றப்பொய்க்காலையுங்கூடச் சவப்பெட்டியில் வைத்துப்புதைத்தார்கள். மரித்த ஒற்றைக்காலரின் சகோதரி அவன் மரியாமுன்னமெழுதிவைத்த மரணசாதனத்தையெடுத்து வாசிக்கையில் தனது பொய்க்காலிற் புதைத்துவைத்திருக்கும் பொருள் ஐயாயிரம் விருங்கென்று எழுதியிருக்கக் கண்டான். (ஒருவிருங்குபத்துப்பென்ஸ்பொழும்) பிரேதத்தைத் திரும்பச் சவக்கிடங்காலெடுத்துப் பொய்க்காலையாராய்ந்தபோது குறித்ததொகையிருக்கக் கண்டாள். சவம்புரட்டிச்சந்தோஷப்பட்டவள் இவளே. என் சிறிது வைத்தியங்கற்கும் மாணாக்கருஞ் சவமபுரட்டியெடுத்தால் சவத்தின்கால் ஒன்றில்மாத்திரமல்ல முழுஅவயவத்திலும்பொருளுங்கல்வியும் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் காண்கிறார்களென நினைக்கிறோம்.

பிரசாதிபதி.

அதியுத்தம மகத்துவம்பொருந்திய லிங்கன்துரையென்னும்அமரிக்கன் பிரசாதிபதி துன்பமாய்க்கிடக்கிறாரெனக் கேள்விப்படுவது துக்கம். இவருலகிலுள்ள எந்த முடிமன்னர்க்கும் பிரசாதிபதிகளுக்கும் குறைந்தவரல்ல.

ஒருவர்வைத்திருந்த புத்தகங்களின்விலை.

மெஸ்தர் றேன்கில் என்னுந் துரையிறந்தபின் விலைப்பட்ட பல சாமான்களைவிட அவர்வசமிருந்த பொஸ்தகங்கள் மாத்திரம் இரண்டாயிரத்தெழுநூற்று எழுபத்தொன்பது பவுன் பதினாறு சிலின் ஆறுபென்ஸ்க்கு விலைப்பட்டதாம். ஒரு உத்தியோகஸதன் வைத்திருந்ததிவ்வளவானால் பண்டிதர்கள் சாஸ்திரிகள் வேதாந்திகளிடமெவ்வளவிருக்கலாம். சிலபுத்தகசாலைகளிலுள்ள புத்தகங்களுக்கு விலையென்ன? இதையறியாது சுத்தப்பிளைகளோடு மூன்றாறு ஏடும் இரண்டுமூன்று புத்தகங்களுமுள்ள நம்மூர்க் கல்விமான்கள் சிலர் தங்களறிவைக்குறித்துக் கொண்டிருக்கிற பெருமை எவ்வளவென ஆர்தான் விபரிக்கலாம் "கல்விக்களஞ்சியம், கலைமகளிருப்பிடம், கவிமாரிபொழியும்மேகம், இலக்கணவிலக்கியக்கடன்முழுதையுங் குடித்தேப்பமிடு காளமேகம்" என்றல்லவா திரிகிறார்கள். சதுர்வேதத்தைக் கனவிலுங்கண்டு கேட்டிராதவர்களானுலுஞ்சாயுட்சியபதவிக்கேறக்கட்டுப்பெட்டிக்குள்(சிவபூசைப்பெட்டிக்குள்) கடவுளைப்பிடித்துவைத்திருக்கிற சாடைகாட்டுகிறார்களே. ஐயோ! இவர்கள் அகந்தையை விட்டு அறிவைச்சம்பாதிப்பதும் அறிவின்பயனாய் இரட்சிப்பையடைவதுமெப்போ?

யோக்கோகேமா.

ஜெப்பானிலுள்ள யொக்கோ கேமாவிலுள்ள சற்சுமாவென்பவன் செய்தவடாத்திற்குத் தெண்டக்கேட்டுவாங்கும்படி கடற்சேனாபதிகளிலொருவராகிய ஆட்மிறல்கூப்பரை இங்கிலிசியர் அனுப்பியிருந்தார்கள். ஆட்மிறல்போய் அவ்வகையே கேட்டதற்கு அவன் தான்செய்ததற்கு நிவிர்த்தி தான்செய்வதன்முன்னர் தன் தேசத்திலுள்ள சகல இங்கிலிசுகாரரும் தன் தேசத்தைவிட்டுப்புறப்படமேண்டுமெனக் கேட்டானும். இவன் சிதடத்தனத்திற்காய் இங்கிலிசர் என்னசெய்வார்களோ தெரியவில்லை. ஒருவேளை ஆட்மேல் கப்பல் முதலிய சண்டைக்கப்பல்களில் இருந்தவனைச் சிட்சைசெய்யும் நோக்கமாய் வெளிப்படுங் குண்டு ஏரோப்பைத் துரைமக்களையுங் கொல்லாது அங்குள்ள இங்கிலிசுகாரரை அப்பட்டணம்விட்டு எடுக்கவேண்டியும்வரும்.

ஊர்காவற்துறை நீதவான்.

எங்கள் சிறீ மத் அம்பலவாணத்துரை அரைசசம்பளத்திலாதியிருக்க அரசாட்சியாரிடங் கேட்டிருக்கிறதாயொருபத்திரிகை பேசுகின்றது.

ஐயா, "சைவச்சிறுர்" எனக்கையொப்பமிட்டவர் கடிதத்தை தாம்பிரசித்தஞ்செய்தது சரியல்ல. அவர் சைவத்தில் மாததிரமல்ல அறிவு சன்மார்க்கம் மரியாதைமுதலிய சகலகுணங்களிலும் சிறுரெனக் காணப்படுகின்றது. அவர் கடிதமெழுதின நோக்கமின்னதெனவெனக்குப் புலப்படவில்லை. அவர் சதாசித்தாமணிமாத்திரம் வாசித்தவராக்கும் அதில் கிளைப்பாயிருந்ததைப்பாவிக்கத் தங்கள்பத்திரிகையிற் தோற்றினார்போலும். புறச்சமயவாதிகளை வாதில்வெல்லக் கூடாதபோது கொலைசெய்து தங்கள்சைவத்தை நிலைநிறுத்தின சிலமகான்களைப்போலச் சைவச்சிறுமவர்குறித்த மகான்களுங் கருதுகிறார்போலும் சைவமதத்தை நிலைநிறுத்துகிறோமெனப் பாப்பியமதத்திலேற்பட்டவர்களைக்கொலைசெய்த யாழ்ப்பாணத்தமிழரசனொருவன் செய்கையாலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் வரவுட் இராசாங்கத்தைச் சைவர்கையால் பிடுங்கவுஞ் சம்பவித்தது. அப்படிச்சம்பவித்ததைக்கண்டும் புத்தியடையாத சிலர் தங்களுபாயதந்திரத்தினால் முட்டாட்கள் சாவகாசத்தால் சைவத்தை நிலைநிறுத்த நினைக்கிறார்கள். இது தப்பு. கிறிஸ்த சமயத்திற்குமாறாய் எத்தனைகல்விமான்கள் உலகஞானிகள் அதிகாரிகள் இராசாக்களெழுந்தார்கள். "இந்தக்கல்லிலாரர்விழுந்தாலோ" அவன் நொறுக்கப்படுவான் "இந்தக்கல்லாரில் விழுமோ" அது அவனைநொறுக்கும். சைவமோ "கூருக்குவிரோதமாயுதைப்பது காலுக்குச்சேதம்" கிறிஸ்துசமயம் 'மனுஷராலுண்டானதேலொழிந்துபோம் தேவனாலுண்டானதேல் நீவிரதைக் கெடுக்கமாட்டீர்கள். இதுசத்தியம். சைவசமயக் குரவர்களே, பண்டிதர்களே, வேதியரே, குருக்கள்மாரே, உங்கள் சமயத்திலுண்மையை நீவிர்கண்டதுண்டேல் மனுஷரைப்போல்வந்து அதைத்திருட்டாந்தப்படுத்துங்கள் அல்லாதுபோனால் நீவிரதைக்குறித்தேதுமறியீர்களென்பது உங்கள்மவுனத்தால் வெளிப்படையாகும். நீவிர்மவுனமாயிருக்கவிந்தநியாயத்தையல்லது அந்தப்போக்கைச்சொல்லதிலுஞ்சாமர்த்தியத்தைக்காட்ட முயலாதிருங்கள். இப்படியான சாட்டுப்போக்கையெவரும் விளங்கிக்கொள்வார்கள் இது அறியாமையின்காலமல்ல வெளிச்சத்தின்காலம். துஅசுசம், ஆண்டு அதற்கடுத்தபுருடாவாய் விடுங்கள் "பேசாதிருக்கில் பிழையொன்றுமில்லை" என நாவலநும் பிறருமிருக்கவிடோம்.

இங்ஙனம், ஓர் கிறிஸ்தவன்.

அல்பேமா.

அல்பேமா என்னும் இந்தத் தென்கட்சியாரது சண்டைக் கப்பல் மலக்காக்கரையிலொரு மாட்டப்பான் என்னும் இங்கிலிசியக்கப்பலைப்பிடித்தெரித்துப்போடடார்கள். மாட்டப்பான் முன் அமெரிக்கியரின் கப்பலாயிருந்தது இதையொரு இங்கிலிசுகாரன் விலைக்குவாங்கிச் செடுநதிட்பும் முடித்திருந்தான். இக்கப்பலைக்கண்டவுடன் அல்பேமா சுட்டதுமாத்திரமல்ல, மந்தாசுசெடித்திப்பு முதலிய மற்றும் பத்திரங்களை வாசித்துப்பார்த்தும் இதை இங்கிலிசியக் கப்பலெனவிடாது ஏறியிருந்த இங்கிலிசியதுவசத்தை மாத்திரம் இறக்கியபின் அக்கினிக் கிரையாக்கினார்கள். காரியம் எப்படியிருந்தாலும் இங்கிலிசிய அரசாட்சிக்கு முறையிட்டிருக்கிறார்கள். தென்கட்சியாரது அல்பேமா மாத்திரமல்ல. மற்றும் அவர்கள் கப்பலேலதும் இங்கிலிசியவரசின்கடற்பரப்பில் தலைகாட்டாதபடி நமது கடல் இராணுவததலைவர் பூமியின் நாற்திசையிலுமுள்ள இங்கிலிசிய கடற்சேனாபதிகளுக்குக் கட்டளையிடுவார்களென நம்புகிறோம். தென்கட்சியாருக்குப்பிடித்த வைத்தியத்திற்குச் சரியான புளிபெண்ணை வைக்கத்தான் வேணும். "அடங்காப்பாம்பிற்கு இராயன் மூங்கில்தடி" "அடிமேல் அடியடிததால் அம்மியும் நகரும்."

சிவத்துசரும் வைதீகரும்

இவர்களைக் குறித்த காரியங்களைச் சிலகாலமாய் பேசாதுவிட்டோம். அப்படியே விட்டுவிட்டதால் சிவத்துவசருக்கும் வைதிகருக்குமிடையே ஏதும் எழுதக்கூடிய விசேஷவர்த்தமானங்களில்லாதுபோய்விட்டதென நமது பத்திரிகையை வாசிப்போர் நினைக்கவுங் கூடும் சரீரத்தின சிலபகுதிகளிற் தோற்புரைக்குக்கீழாயுள்ளே உண்டுபடுஞ் சில கட்டுக்கள் விம்மிப் பொருமிவேகத்துடன் குத்துவலி தோற்றினாலும் கட்டு எவ்விடத்தில்முகப்வைத்து உடைக்குமென முன்னுத்தேசிப்பது எல்லாராலும் முடிந்ததல்ல. அவ்வகையே சைவசமயிகளுக்குள் பிரிவினையுண்டாய் "சாத்தானுக்குஞ் சாத்தானுக்கும் சண்டையுண்டுபட்ட பான்மையாய் சைவரிற் சிவத்துசரெனவொருகட்சியும் வைதிகரென இன்னுமொருகட்சியுந் தலைப்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் பொருதுகொண்டார்கள். இவர்களைக் குறித்துச் சில காரியங்களை நாம் இவர்கள் சச்சரவுதொடுத்தபோதே பேசத்தொடங்கினோம். அப்படிச்செய்வது புத்தியல்லவெனநமக்குப்பின்சோத்தியதால் சிலகாலம் அவர்களைக் குறித்து ஏதும் பேசாதிருந்தோம் ஆனால் இப்போது காரியமிருக்குந் தன்மையை நாம் கவனமாய்ப்பார்த்தால் புற்கைவைத்துக் கட்டிக் கட்டிலுள்ள சிதல் இரசதத்தைப் போக்கத்தக்ககாலமிதுவென நமக்குப் புலப்பட்டதால் அவர்களைக் குறித்துச் சிலகாரியங்களை யெழுததுணிந்தோம். சிவத்துசரெனப் பேர்படைத்த சிலர் ஆறுமுகநாவலரைத் தங்கள் சிரசாய்க்கொண்டு வைதிகருக்கு மாறாய்ப் பல காரியங்களையுஞ் செய்தார்கள். அனேக நூற்றாண்டுக்களாய்ப் பார்ப்பார் வாங்கி வந்த அரிசியை வேதாரணியக்குருக்கள்மாரும் வாங்கத்தலைப்பட்டார்கள். நாவலரது மாணாக்கன் ஆறுமுகஞ்செட்டியார் திதியொன்றில் வேதாரணியக் குருக்கள்மாரைக் கூப்பிட்டு அரிசிகொடுக்க அவரது சகோதரன் வேறாய் வைதிகப்பிராமணரைக் கூப்பிட்டுக்கொடுத்தார். இவ்வகையே அந்த அரிசி சிவத்துசர் வைதிகர் இருவர்க்குங் கொடுபட்டதால் அவர்கள் சீவரெட்சை கருதிக்கொடுத்த ஆன்மாவுக்கிரட்டைமோட்சமுங் கிடைத்திருக்குமென ஆரும் உத்தேசிக்கலாம். இவ்வகையே நாவலரைச்சேர்ந்தோர் சிவத்துசப்பார்ப்பாருக்கல்லது வேதாரணியக்குருக்கள்மாருக்கு அரிசியைத் திதி மாளையம்முதலிய தினத்தில் கொடுக்கத்தலைப்பட்டார்கள். இவைகளைக்கண்ட வைதிகப்பார்ப்பாரொருங்குதிரண்டு சுப்பா, சேஷா, வரதா, விஷ்ணு சுறுக்காய்ப் பிறப்படுங்கான் எனவழைக்க அப்பாவையங்காரே நாங்களனைவரும் வாறோங்கான். என வைதிகர் மாத்திரமல்லச் சிவத்துசரும் துசங்கட்டி வெளிப்பட்டார்கள். பாப்பார்குளாம் உள்ளூர்ப்பிரபுக்களையெல்லாந் தரிசித்து அவர்கள் கும்பிடாவிட்டாலுந் தங்கள் கையையுயர்த்தி ஆசீர்வாதஞ்செய்து தங்கள் குறையை முறையிட்டார்கள். பிரபுக்களும்சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டாய் வந்து சென்றவாரத்தில் நீராவியடியிற் பிள்ளையார்கோயிலிற் கூட்டமொன்று கூடினார்கள். இக்கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்ட பொருத்தஉடன்படியின் சாரமென்னவென்றால் சிவத்துசர் அரிசிவாங்குமிடத்தில் வைதிகரையும் வைதிகர்வாங்குமிடத்தில் சிவத்துசரையும் வைத்து அரிசிகொடுக்கவேணும் இவர்கள் வாங்கவேணும் அப்படிச்செய்யாதவிடங்களில் இருபிரிவாரும் போய் அரிசிவாங்கக்கூடாது. அப்படியல்லவென்றுபோய் அரிசிவாங்கும் பார்ப்பானெவனோ (அவன் சிவத்துசனெனினும் வைதிகனெனினும்) அவன் பார்ப்பார்மரபில் நின்று தள்ளுப்படவேண்டுமெனவும், இவ்விதகாரியங்களை விசாரித்துத் தீர்ப்பிட மூன்று சிவத்துசரும் நாலுவைதிகரும் ஒரு கொம்மிட்டியாய் நியமனம் பெறவேண்டுமென்பதே வாசித்த பத்திரத்தினடக்கம். இப்பத்திரம் வாசிக்கப்பட்டபோது இராமேசுரத்துப்பார்ப்பார் சிலரெழுந்து இப்பிராமணர்பூருவந்தொடுத்துத் தங்களுக்குத் திதி, சிரார்த்தம், வரும்போதெல்லாம் நமக்கரிசிகொடுத்துவந்தார்கள் இப்போதோ இவர்கள் தாங்களே தங்களுக்குள் சிலருக்குக் கொடுத்துவருகிறார்கள். இவர்கள் (அதாவது சிவத்துசரும் வைதிகருமான யாழ்ப்பாணப்பார்ப்பார்) இப்போ வாசித்த உடன்படிக்கைக்குக் கையெழுத்துவைக்கமுன் நமக்கிவர்கள் தந்துவந்த அரிசியை இன்னுமிவர்கள் நமக்கேசரச்சம்மதித்தால் நாமும் இதற்கு உடன்பட்டுக் கையெழுத்துவைப்போமென இடைநடுவழக்காளியாய் வழக்குத்தொடுத்தார். இதைக்கேட்டவிபாபாரப் பார்ப்பாரொருவர் உங்களை நாங்கள்தள்ளி எங்களுக்குட்தானே அரிசியைப் பிரிப்போமென்றாராம். இதினால் எடுத்தகாரியம் பழுதுபோமெனப்பயந்து ஒரு பிரபு இப்படிச்சொன்ன பார்ப்பானைக் கடிந்து இராமேசுரப்பார்ப்பார் கேள்வி சரியெனச் சொன்னார். அதன்மேல் பிரபுக்கள் கேள்விப்படி மூன்றுபார்ப்பார் கையொப்பம் வைத்தார்களாம். அதன்மேல் விளைவேலி, கீரிவேலி, அச்சுவேலி, கட்டைவேலி. கோப்பாய், முதலிய இடங்களிலுள்ள பார்ப்பார்வந்து கையொப்பமிடத் தகதகாய் பொருத்த உடன்படி நிறுத்தப்பட்டதாம். இதுகொத்தாரிசில் முடியும் உறுதியானால் பார்ப்பார் தங்கள்தங்கள் வசதிக்கேற்கவந்து கையொப்பமிட, கொத்தாரிசு ஒருநாளில் எழுதினதாய் உறுதிமுடிக்க ஆரும் கொத்தாரிசில் பிராதுசெய்ய, சுப்பிரீங்கோட்டார் கொத்தாரிசை மரணபரியந்தம் மலாக்காய்க்கே ற்றவருமோ நாமறியோம். மேற்குறித்தவகையே காரியமிருக்கின்றது. சைவருக்குள் சிவத்துசரும் வைதிகரும் கெருடனும் பாம்புமெனத் திரிகிறார்கள். நாவலர் மாணாக்கரிற் சிலர் சிலவேளை வைதிகப் பார்ப்பாரைப்பார்த்துச் சிவன் சடையில் பாம்பைப்போல, 'சிரேஷ்டா சுகமேப்படியென விளவுகிறார்கள்." அதற்கு வைதிகர், 'இருக்கிறவிடத்திலிருந்தால் சுகத்துக்கென்ன" வெனச்சொன்ன கெருடன்போல் உத்தரங் கொடுக்கிறார்கள். (இன்னும்வரும்.)

Edited by C. W. Catheravalupully and Printed and Published by N. Strong at the Press of Ripley & Strong Manepay, Jaffna.

C. W. Catheravalupull